

Bokføring i privat praksis - Psykologforeningen svarer

TEKST

Eilert Ringdal

PUBLISERT 1. januar 2007

Det beklages at informasjonen om endringene i bokføringsloven kom sent. Det er en beklagelse jeg gjerne gjentar. Innholdet i den informasjon som har stått i Tidsskriftet i julinummeret og septemhernummeret (spørrespalten), gir fremdeles til sammen korrekt informasjon. Siden unntaksbestemmelsene er av begrenset aktualitet, ble det kun kort nevnt i julinummeret. Holm og Buhl gjengir forskriftene, men det trekkes litt for raske konsekvenser. For å unngå kravet om kassaapparat (eller tilsvarende funksjon i datamaskinen) må to krav være tilfredsstilt samtidig. Det er ikke nok at kontantomsetningen er under tre ganger folketrygdens grunnbeløp (3G = kr 188 676). En skal samtidig drive enten ambulerende virksomhet eller sporadisk virksomhet. For å være ambulerende er det for eksempel ikke nok at en driver virksomheten fra to forskjellige kontorer. Det er for øvrig kun den ambulerende delen av virksomheten som er fritatt fra kassaapparatkravet.

Det er også strenge krav for å kunne omfattes av begrepet sporadisk. Dersom antall kontanttransaksjoner er svært få sett i forhold til totalt antall salgstransaksjoner, vil kontantsalget kunne anses sporadisk. Det samme gjelder dersom antall kontantsalgstransaksjoner i seg selv er så få at det er naturlig å betegne salget som sporadisk. Et eksempel kan være en psykolog som i gjennomsnitt hadde fire kontanttransaksjoner per måned og hvor kontantsalget utgjorde en liten andel av det totale salget (kilde: Skattedirektoratet). Tilsvarende, for de som har en svært lav totalomsetning, antas det at et samlet antall kontanttransaksjoner i omfang av 10–20 ganger i løpet av et regnskapsår må kunne omfattes av begrepet sporadisk. De fleste privatpraksiser som psykologer driver – selv deltidspraksiser – vil ut fra dette fremdeles verken være sporadiske eller ambulerende. Da gjelder kassaapparatkravet selv om kontantomsetningen er under 3G i året. For øvrig kan det se ut til at direktoratets syn på når en virksomhet ansees å ha sporadisk kontantsalg, har blitt litt oppmyket og nå går ved de grensene som her er gjengitt.

Den enkelte bokføringspliktige må selv vurdere om virksomheten faller inn under noen av unntakene i bokføringsforskriften. Dersom den bokføringspliktige mener virksomheten ikke kommer inn under unntakene, må det søkes om dispensasjon. Mener psykologen at virksomheten kommer inn under unntakene, så behøves det ikke å søke om dispensasjon, og bokføringen foregår slik Holm og Buhl skisserer.

Se for øvrig www.skatteetaten.no, slå opp på snarveier – bokføringsloven – artikler. Av særlig interesse er artikler lagt ut 4. januar, 10. januar og 4. desember 2006. Dersom annen informasjon enn dette er gitt fra deler av skatteetaten, vil skattedirektoratet sentralt gjerne oppklare misforståelser. Undertegnede kan formidle kontakt.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 44, nummer 1, 2007, side

TEKST

Eilert Ringdal, Forhandlingssjef i Psykologforeningen